

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa
tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

Sz. P. Kazimierz Kleina
Komisja Budżetu i Finansów Publicznych
Senat RP

Warszawa, 24 lutego 2020 r.

Szanowny Panie Przewodniczący,

W imieniu Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji z siedzibą w Warszawie („POHiD”) zwracamy się do Pana z dwoma kluczowymi uwagami dotyczącym projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów – Druk senacki nr 71, skierowanym do prac w senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

- Przesunięcie wejścia w życie ustawy na dzień 1 stycznia 2021 r.** ze względu na poważne skutki ekonomiczne dla podmiotów łańcucha dostaw napojów słodzonych i napojów alkoholowych w opakowaniach o objętości do 300 ml, na brak przeprowadzenia konsultacji społecznych oraz wprowadzenie kluczowych zmian m.in. co do kształtu opłat i produktów im podlegających już po Komitecie Stałym Rady Ministrów wnosimy o przesunięcie daty wejścia w życie ustawy co najmniej na 1 stycznia 2021 r.
- Usunięcie zamawiającego z zakresu podmiotów zobowiązanych opłaty od napojów słodzonych** trzeba zdecydowanie podkreślić, że kompletnie niezasadne jest wprowadzenie do projektu ustawy 12d ust. 1 pkt 2 i ust. 2-4 i art. 12e ust. 2. Rzeczone przepisy stanowią niebezpieczny wyłom w co do zasady jasnym uregulowaniu podmiotów zobowiązanych do uiszczenia opłaty. W obecnym brzmieniu projektu ustawy w sytuacji, gdy „skład napoju objętego opłatą stanowi element umowy zawartej przez producenta”, obowiązek uiszczenia opłaty spoczywa na zamawiającym. Rzeczone zapisy budzi bardzo dużo wątpliwości i choćby już z tego powodu powinien zostać usunięty z projektu ustawy. Przedmiotowe zapisy:
 - nie określają z kim producent zawiera przedmiotową umowę, w szczególności nie określa, iż drugą stroną umowy ma być zamawiający, przy jednoczesnym wskazaniu, że to zamawiający zobowiązany będzie do uiszczenia opłaty;
 - nie określają jaka dokładnie umowa ma być zawierana między producentem, a drugą stroną;
 - posługują się nieprecyzyjnym pojęciem „składu napoju jako elementu umowy”.

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa
tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

Co więcej, nie znajduje jakiegokolwiek faktycznego czy aksjologicznego uzasadnienia rozróżnienie w zakresie podmiotu zobowiązanego do uiszczenia opłaty w zależności od tego czy skład napoju jest objęty stosowną umową czy nie. Zapis art. 12e ust. 2 nie określa przecież, iż umowa co do składu napoju ma dotyczyć substancji wskazanych w projektowanym art. 12a ust. 1. Wobec powyższego kompletnie bezzasadne będzie obciążanie opłatą zamawiającego, który ustalił z producentem skład napoju poprzez określenie np. ilości wody w napoju czy innych substancji wpływających na jego smak.

Mam nadzieję, że nasze postulaty złożone w imieniu całej branży handlu detalicznego zostaną uznane jako zasadne przez Pana Przewodniczącego i Wysoką Komisję.

Z poważaniem,
2 up. Steel
Renata Juskiewicz
Prezes Zarządu POHiD

**POLSKA ORGANIZACJA
HANDLU I DYSTRYBUCJI**
POHiD
00-540 Warszawa, Al. Ujazdowskie 41
REGON 016402855-00011
NIP 526-24-67-960

Załączniki:

1. Poprawka do art. 13 ustawy z dnia 14 lutego 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów
2. Poprawka do art. 7 ustawy z dnia 14 lutego 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

Poprawka do art. 13 ustawy z dnia 14 lutego 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów

Proponuję zmianę w art. 13 o następującym brzmieniu::

„Art. 13 Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. ”

Uzasadnienie

Zaproponowana zmiana art. 13 ustawy zmierza do tego, aby dać czas polskiemu rynkowi (rolnikom, producentów i handlowi) czas na przystosowanie się do poważnych zmian ekonomicznych jakimi będzie wprowadzenie opłat od cukru czy od napojów alkoholowych o opakowaniach jednostkowych do 300ml dla wszystkich podmiotów łańcucha dostaw napojów słodzonych i napojów alkoholowych w opakowaniach o objętości do 300 ml.

Dodatkowy czas na przystosowanie się:

- a) rolnikom przystosowanie się upraw wielkość i rodzaj pod nowe zamówienia producentów,
- b) producentom pod kątem zmian w recepturze i liniach produkcyjnych,
- c) handlowi pod kątem budowania półki napojów w oparciu o partnerstwo z dostawcami,
- d) wszystkim uczestnikom rynku pod kątem:
 - a. analizy skutków regulacji w kontekście prowadzonej działalności gospodarczej,
 - b. zmian odnośnie warunków współpracy ze swoim kontrahentami.

Kolejnymi argumentami za późniejszym wprowadzeniem regulacji w życie jest brak przeprowadzenia konsultacji społecznych w ich rozumieniu określonym w Regulaminie RM oraz wprowadzenie kluczowych zmian m.in. co do kształtu opłat i produktów im podlegających już po Komitecie Stałym Rady Ministrów.

Z powyższych przyczyn zmieniony wejście w życie ustawy od 1 lipca 2020 r. jest nie do przyjęcia. Z powyższych powodów terminem wejścia w życie tej ustawy powinien być 1 stycznia 2021 r

**Poprawka do art. 7 ustawy z dnia 14 lutego 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w
związku z promocją prozdrowotnych wyborów konsumentów**

Proponuję zmianę w art. 7 pkt. 2 ustawy tj. w art. 12d ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365) poprzez usunięcie 12d ust.1 pkt 2 i ust. 2-4 o następującym brzmieniu:

„Art. 12d. 1. Obowiązek zapłaty opłaty ciąży na osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej będącej podmiotem sprzedającym napoje do punktów sprzedaży detalicznej albo prowadzącym sprzedaż detaliczną napojów w przypadku: producenta, podmiotu nabywającego napoje w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub importera napoju.”

Konsekwencją są zmiany w art. 7 pkt. 2 ustawy tj.:

- art. 12a ust.2 poprzez usunięcie odesłania do art. 12d ust. 1 pkt .2 oraz zmianę numeracji odesłania na art 12e ust.2

- art. 12e ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2365) poprzez usunięcie 12e ust.2 i zmianę numeracji kolejnych ustępów:

„Art. 12a. 2. Przez wprowadzenie na rynek krajowy napojów, o których mowa w ust. 1, rozumie się sprzedaż napojów przez podmioty obowiązane do zapłaty opłaty, o których mowa w art. 12d ust. 1, do pierwszego punktu, w którym jest prowadzona sprzedaż detaliczna oraz sprzedaż detaliczna napojów przez: producenta, podmiot nabywający napoje w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub importera napoju, albo sprzedaż w przypadku, o którym mowa w art. 12e ust. 2.

„Art. 12e. 1. Obowiązek zapłaty opłaty powstaje z dniem wprowadzenia na rynek krajowy napoju, o którym mowa w art. 12a ust. 1.

2. Obowiązek zapłaty opłaty ciąży na podmiocie sprzedającym napoje, o których mowa w art. 12a ust. 1, podmiotowi prowadzącemu jednocześnie sprzedaż detaliczną oraz hurtową. W takim przypadku opłatę odprowadza się od wszystkich sprzedanych temu podmiotowi napojów objętych opłatą.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, pozostałe podmioty wprowadzające na rynek napoje, o których mowa w art. 12a ust. 1, za których wprowadzenie została zapłacona opłata, nie uwzględniają tych napojów w informacji, o której mowa w art. 12g ust. 1 pkt 1.

4. Organem właściwym w sprawie opłaty jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu obowiązanego do zapłaty opłaty, o którym mowa w art. 12d ust. 1.”

Uzasadnienie

Wnoszę o wykreślenie rzeczonych przepisów z następujących powodów:

a) Po pierwsze, trzeba zdecydowanie podkreślić, że kompletnie niezasadne jest wprowadzenie do projektu ustawy 12d ust.1 pkt 2 i ust. 2-4 i art. 12e ust. 2. Rzeczone przepisy stanowią niebezpieczny wyłom w co do zasady jasnym uregulowaniu podmiotów zobowiązanych do uiszczenia opłaty. W obecnym brzmieniu projektu ustawy w sytuacji, gdy „skład napoju objętego opłatą stanowi element umowy zawartej przez producenta”, obowiązek uiszczenia opłaty spoczywa na zamawiającym. Rzeczony zapis budzi bardzo dużo wątpliwości i choćby już z tego powodu powinien zostać usunięty z projektu ustawy. Przedmiotowe zapisy:

- nie określają z kim producent zawiera przedmiotową umowę, w szczególności nie określa, iż drugą stroną umowy ma być zamawiający, przy jednoczesnym wskazaniu, że to zamawiający zobowiązany będzie do uiszczenia opłaty;
- nie określają jaka dokładnie umowa ma być zawierana między producentem, a drugą stroną;
- posługują się nieprecyzyjnym pojęciem „składu napoju jako elementu umowy”.

- b) Co więcej, nie znajduje jakiegokolwiek faktycznego czy aksjologicznego uzasadnienia rozróżnienie w zakresie podmiotu zobowiązanego do uiszczenia opłaty w zależności od tego czy skład napoju jest objęty stosowną umową czy nie. Zapis art. 12e ust. 2 nie określa przecież, iż umowa co do składu napoju ma dotyczyć substancji wskazanych w projektowanym art. 12a ust. 1. Wobec powyższego kompletnie bezzasadne będzie obciążanie opłatą zamawiającego, który ustalił z producentem skład napoju poprzez określenie np. ilości wody w napoju czy innych substancji wpływających na jego smak.
- c) Wątpliwe jest powiązanie „składu napoju stanowiącego element umowy” z obowiązkiem uiszczania opłaty przez zamawiającego (a nie producenta), w sytuacji, gdy rzeczony skład napoju jest w istocie elementem stosownej umowy, ale nie różni się od składu napojów produkowanych przez rzeczonoego producenta w toku swojej normalnej produkcji. W wyniku powyższego może dojść do sytuacji, gdy na rynku sprzedawane będą dwa napoje produkowane przez tego samego producenta, o tym samym składzie, jednakże skład tylko jednego napoju będzie przedmiotem stosownej umowy z zamawiającym. Choć ww. napoje nie będą się różnić składem (w tym w zakresie obecności substancji, które implikują uiszczenie opłaty), to w jednym przypadku opłatę będzie uiszczać producent, a w drugim zamawiający. Powyższe rozwiązanie nie znajduje żadnego uzasadnienia i w ocenie składającego uwagi w obu powyższych sytuacjach opłatę winien uiszczać producent.
- d) Należy wskazać, iż co do zasady obciążenie producentów opłatą spowoduje wzrost cen oferowanych przez nich napojów. W związku z czym zamawiający, nie dość, iż będzie zmuszony nabywać napoje od producenta po wyższych cenach, to w dodatku zostanie obciążony przedmiotową opłatą. Spowoduje to niezasadne podwójne obciążenie zamawiającego, co również przemawia za wykreśleniem zapisu.
- e) W końcu należy podnieść, iż wadliwy jest również art.12e ust. 2, który nakłada na producenta obowiązek przekazywania zamawiającemu określonych informacji w terminie pozwalającym na wypełnienie obowiązków podatkowych przez zamawiającego (uiszczenia opłaty, złożenie stosownej informacji o opłacie). Jednakże, jednocześnie ustawa nie nakłada na producenta żadnych sankcji w przypadku naruszenia tego obowiązku, co spowoduje, iż w przypadku naruszenia ustawy w tym zakresie określone sankcje może ponieść zamawiający, a nie producent. Dlatego też, już choćby z tego względu zasadne jest wykreślenie z projektu ustawy obowiązku wskazanego w art. 12e ust. 2, tak, aby to zawsze producent był zobowiązany do uiszczenia opłaty.

Mając na uwadze powyższe, zasadne jest odstąpienie od obciążania zamawiającego (również Biuro Legislacyjne Senatu wskazało, że ta definicja budzi szereg wątpliwości interpretacyjnych) obowiązkiem uiszczenia opłaty od środków spożywczych do czego prowadzi powyższa poprawka.